

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

I foråret 1986 drøftede Folketingets miljø- og planlægningsudvalg et beslutningsforslag fra VS og SF om at indføre pant på batterier, husholdningskemikalier samt medicinprodukter. (Se Folketings-tidende 1985-86, forhandlingerne sp. 6719, 6721 og 7572, samt tillæg A sp. 4397).

På baggrund af denne drøftelse gav miljøministeren tilsagn om at give udvalget en redegørelse for, hvorledes et sådant pantsystem kan gennemføres samt virkningerne heraf, jf. betænkning over forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse af 16. maj 1986. (Se Folketings-tidende 1985-86, tillæg B sp. 1775). Samtidig bad udvalget ministeren om ikke at sætte en bekendtgørelse om frivillig indsamling af batterier i kraft.

Den 2. marts 1987 oversendte miljøministeren en fyldig redegørelse om spørgsmålet til Folketingets miljø- og planlægningsudvalg. Det fremgår af redegørelsen, at ministeren ikke er indstillet på at indføre en generel pantordning for batterier og akkumulatører. Kun for visse typer kviksølv- og cadmiumholdige batterier arbejdes der videre med spørgsmålet. En indstilling herom vil efter forhandling med de berørte parter blive afgivet i foråret 1988.

Dette finder forslagsstillerne til nærværende forslag utilfredsstillende, også selv om det videre arbejde i Miljøstyrelsen skulle føre til, at der indføres pant på visse typer batterier.

En delvis pantordning vil være vanskelig at håndtere for forbrugerne. Både fordi batterier med og uden pant ofte ligner hinanden, og fordi det er svært at forstå, hvorfor visse tungmetalholdige batterier skal pålægges pant, mens andre batterier, der også er tungmetalholdige, ikke skal pålægges pant.

Endvidere vil en delvis pantordning betyde, at der fortsat bortkastes store mængder tungmetalholdige batterier i dagrenovationen. Det må endvidere forventes, at salget af batterier uden pant vil stige, når først en pantordning er kørt ind.

Med hensyn til husholdningskemikalier og apotekerverer fremgår det af redegørelsen, at ministeren ikke agter at indføre pant på emballage vedrørende disse produkter.

Forslagsstillerne er enige med miljøministeren i, at husholdningskemikalier er en særdeles sammensat og uhomogen gruppe af produkter, hvor der ikke er tale om, at emballagerne blot tilnærmelsesvis ligner standardemballager.

Af denne årsag kan det være vanskeligt at få et pantsystem på dette område til at fungere ordentligt. Da det næppe på nuværende tidspunkt vil være muligt at indføre standardemballager for husholdningskemikalier, finder forslagsstillerne, at disse produkter indtil videre må sikres indsamlet af andre kanaler. Dette kan ske enten ved at kommunerne benytter bemandede vandrecontainere, miljøbiler, frasortering i særlige beholdere i forbindelse med dagrenovationen eller andre måder.

Det væsentlige er, at indsamlingerne gøres så effektive, at den helt overvejende del af kemikalierne indsamles, samt at dette sker på en betryggende måde. Hermed menes en metode, hvor fristelsen til at smide farlige produkter i dagrenovationen bliver så lille som muligt samt en metode, der sikrer, at produkterne ikke sammenblandes, så der opstår kemiske reaktioner, eller at en efterfølgende sortering vanskeliggøres. Disse indsamlinger skal naturligvis også gælde andre farlige stoffer end husholdningskemikalier (f.eks. støvsugerposer, lystoftrør m.v.).

Hvad angår medicin, der sælges fra apotekerne, kan forslagsstillerne derimod ikke se, at det vil være specielt vanskeligt at gennemføre en pantordning på emballager, hvor produkterne leveres tilbage til et apotek mod tilbagebetaling af pant.

For delen ved en pantordning er især, at ikke forbrugt medicin kan indsamles og destrueres forsvarligt. En pantordning vil desuden kunne øge genanvendelsen af medicinemballage.

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at det langsigtede mål er at anvende så få tungmetaller og andre miljøfarlige stoffer som overhovedet muligt. Så længe der anvendes farlige stoffer, er det